

Vết Thoát

Tác Giả: Phạm Kim & Đặng Phúc Hoà
Thứ Năm, 10 Tháng 5 Năm 2012 16:04

Tôi có lẽ cũng giống như các bạn đều không nghĩ rằng trong cuộc đời có một ngày nào đó phải rời bỏ quê hương đất nước của mình một cách lén lút và hết sức nguy hiểm.

Có khi phải hy sinh chính mạng sống của mình cho một lý do của cuộc vượt thoát như: bỏ bỏ công an Việt Cộng bắt hay bị giam và chết trong tù ... Sau đó lại bị bắt ở các trại, giết và chết chìm ngoài biển cả, hay bị bắn nhếch nhác mà chết khi đã được lên các đảo trong vùng Đông Nam Á. Tất cả những nguy hiểm đó, nếu ai chưa từng trải qua thì khó hình dung được hết nỗi khổ sở, đắng cay, tội nhục và đau buồn của những người đã phải từng chịu đựng những cơn đau đớn như vậy.

Tôi già từng cuộc đời áo trắng học sinh để khoác lên người áo lính và ba lô khi tuôi đi còn rất trẻ, vừa tròn 17 tuổi đi. Do sự đánh phá của Việt Cộng ngày càng gia tăng tại Miền Nam, được biết là cuộc trốn công tác tại miền Trung vào Mùa Hè Đông năm 1972, hàng đoàn lớp thanh niên học sinh và sinh viên đã tìm cách vượt biên theo tiếng gọi của non sông để lên được bờ ngoài biển do và bình yên cho quê hương.

Năm vừa tròn 20 tuổi, tôi lại phải chịu đựng cuộc chiến tại miền Nam bắt buộc một cách bất ngờ vào ngày 30/04/1975, làm lòng tôi uất nghẹn, nước mắt tuôn trào và thốt lên cho đất nước đã rời vào vòng cai trị của bọn nguời theo chủ nghĩa đế quốc tài và vong bản. Đó cũng là nỗi lòng và tâm tình chung của tập thể chiến sĩ quân đội Việt Nam Cộng Hòa, của nhân dân miền Nam và của cả nước.

Biết nói thế nào khi cuộc chiến tại Việt Nam lúc đó do các thế lực ngoại lai chi phối và quyết định chiến thắng đã nghiêng về phía kẻ thù, và hậu quả của nó đã đưa đến tình trạng đất nước gần 30 năm sau chiến tranh còn tiếp tục bị nghèo và lạc hậu với nhiều người mất số phận các người trong vùng Đông Nam Á hiện nay (Mã Lai, Nam Dương, Thái Lan, Singapore, Nam Hàn, Phi Luật Tân

Vết Thoát

Tác Giả: Phạm Kim & Đặng Phúc Hoà
Thứ Năm, 10 Tháng 5 Năm 2012 16:04

...), so sánh trước năm 1975, miền Nam đã không bị thua kém xa về trình độ phát triển kinh tế và xã hội so với các nước trên. Cho nên một điều chắc chắn là cho đến nay, không một người nào có đầu óc bình thường nào còn có thể tin tưởng, tin cậy và muợn sống trong một xã hội được gọi là xã hội chủ nghĩa và chắc chắn có một nhà học giả nào có thể tìm được những lý lẽ hợp lý để bênh vực cho cái gọi là sự siêu việt và tuyệt vời của chủ nghĩa cộng sản trên quê đất này nữa. Tuy nhiên, có thể còn 2 loại hình người muợn theo cái xã hội đó : Thứ nhất là những kẻ muợn du, và loại thứ 2 là những kẻ đi mđang muợn có quyên lợc để c tài để sống trên mồ hôi, máu và nước mắt của người dân lành.

Chính sự mất thuy và tai nghe những kẻ b và trở thù tàn bạo về mặt chính trị, các th m ho về mặt kinh tế, sự lộn b và văn hoá, sự suy sụp về đ o đ c xã hội đã xảy ra trên quê hương Việt Nam khi Việt Cộng cai trị các nước sau năm 1975, đ c bi t vào năm 1978, thi đ m mà Việt Cộng đã thi hành cái gọi là cuộc cải t o thành phố n t s n, t u t s n và h p tác xã nông nghiệp trên khắp miền Nam, đã t o ra c n kh ng ho ng v kinh tế, xã hội và đ i s ng c a m i ng i dân, và làm phát sinh nên hi n t ng vô t n khoáng h u trong l ch s di dân c a n c ta là làn sóng hàng triệu người đã tìm đ ng v t thoát b ng m i cách, m i ph ng ti n s n có đ ra đi và t b m t thiên đàng mù hay còn gọi thiên đàng bánh v trên m t đ t. Công cuộc v t thoát kéo dài trong h n 10 năm tr i r òng r ã, có bi t bao đau th ng và kh nh c đã xảy ra trên những chuyến đi b ng đ ng bi n cũng nh đ ng b .

Chuyến ghe v t bi n c a chúng tôi cũng là một trong hàng loạt những chuyến ghe tàu v t biên trong thi đ m c a những năm 1979 và 1980. Chuyến đi v a có nhi u gian nan, nguy hi m vì đã g p những ch c tr và tai n n ch t ng i trên đ ng đi, có lúc t ng ch ng nh không đ n đ c b , và may mắn là đã s ng i đi cùng chi c ghe đ u đ c đ nh c m t n c th 3, ch tr vài người không may m n b m t tích ho c ch t trên sông và trên bi n.

Chuyến ghe v t biên đã đ c chu n b g n 2 tháng m i xong m i th c n thi t : nh chi c ghe dài kho ng 14 mét, xăng đ u, các đ ng c , thu c tr b nh, th c ph m. n c u ng. Anh c a b n tôi là người đ ng ra t ch c chuyến v t biên này, anh là m t sĩ quan h i quân c p úy v a m i ra kh i nhà tù mà Việt Cộng gọi là trị h c t p c i t o, v i h n 3 năm b giam c m.

Tôi và b n tôi đ c giao trách nhi m lo xăng đ u cho chuyến đi, kho ng 400 lít đ u c n diesel, chúng tôi đi h i mua đ u l t các bác tài x xe hàng các bãi đ u xe đ c theo b n tàu c ng Sài Gòn và c u Tân Thu n. Đ u đ c v n chuyến b ng các ph ng ti n xe xích lô, xe đ p và đ c ng y trang nh nh ng bình đ ng n c m m, n c t ng.

Vết Thoát

Tác Giả: Phm Kim & Đng Phúc Hoà
Thứ Năm, 10 Tháng 5 Năm 2012 16:04

Sau khi đã có đm mti th c n thit, chúng tôi bt đ u di chuy n tng nhóm nh v th xã M Tho t vài ba ngày tr c đó. Đ tránh s dòm ngó c a b n công an, chúng tôi chia thành tng nhóm nh vào nhà ng i quen, gi ng nh là bà con đ n thăm vi ng nhau. Bu i t i đúng gi đã h n, kho ng 2300 gi đêm, chúng tôi bt đ u gom ng i i t 4 chi c xu ng nh , m i chi c ch t 4 đ n 6 ng i, đ đ a ra chi c ghe l n đã đ u ch s n cách cách các chi c xu ng nh kho ng 1 cây s . Chúng tôi đã quy c ám hi u đ khi mu n gi và nh n ra nhau là gi " Anh Hai i !". Đáp " R u đ đây !". N u i i đáp không theo nh đ nh c thì tìm đ ng thoát cho nhanh.

M c đ u đã đ c chu n b tr c khá chu đáo, chuy n đi này cu i cùng đã b th t b i vì có m t nhóm đã b công an theo dõi và chúng bt bu c vài ng i trong nhóm ph a đi ra b n đ u c a các xu ng nh đ chúng có th gom bt nhi u ng i khác trong chuy n đi. Khi nhóm chúng tôi đ n g n đ m h n thì đã nghe t xa hàng trăm mét ti ng s t so t vào các cành lá cây nh là m t s c ý, chúng tôi đã c m t thanh niên nhanh nh n len phía tr c, khi đ n kho ng cách an toàn thì thanh niên này đã gi ám hi u "Anh hai i !". Ch t bên kia có ti ng đ ng phát ra khá l n : "Xong r i !".

Bi t đã b đ ng, anh thanh niên v i vã đi ng c nhanh v phía chúng tôi và nói nh : "B r i các anh i !". Không nói thêm m t i, m i ng i đ u di chuy n th t nh và nhanh ra kh i vùng đ t nguy hi m đó ngay l p t c. R t may m n là ng i b n đó đã tr l i sai ám hi u đó th t hay làm cho b n công an t ng r ng đúng ám hi u nên có ph n ng h i ch m và ch quan, do đó nhóm chúng tôi có đ th i gian trong gang t c đ r i b đ a đ i m đó. Li n sau đó, chúng tôi c ra m t ng i c p t c liên l c v i 2 nhóm ng i còn l i đ báo hoãn chuy n đi, nh ng ng i còn l i v i vã tr l i căn nhà n i đang t m đ làm nh đ ng bình th ng t i nhà.

Ngày hôm sau chúng tôi ra ch M Tho đ liên l c v i nhau thì đ c bi t m t chi c xu ng c a anh b n cùng xóm đã không k p bi t tin báo hoãn chuy n đi, nên chi c xu ng c a anh đã ra gi a dòng sông. Sau đó vì nghe ti ng r t bt ng i v t biên nên m i ng i trên xu ng cu ng quít, lo s và mu n vào b th t nhanh đ ch y thoát, nh ng do h p t p lúc quay đ u ghe vào b , chi c ghe đã b l t gi a dòng sông trong đêm t i đen nh m c.

M i ng i đã quàng m i th v t đ ng mang theo đ b i vào b , có đ u không may là đ a em trai kho ng 11 tu i c a anh b n cùng xóm đã b ch t chìm đ i lòng sông, m c dù anh và vài thanh niên đi cùng đã b i vòng quanh m t h i lâu đ ráng c u em. Đây là s m t mát đ u tiên c a chuy n v t biên, tôi và vài ng i cùng nhóm đã g p anh b n đó v i đôi m t đ hoe, bu n bã và đau xót vô cùng. Trong đôi m t anh có m t s n i ti c và ân h n vô vàn vì không b o v an toàn cho ng i em thân yêu c a mình mà m anh đã giao cho anh tr c lúc t bi t m và gia đình đ đi v t biên. Tôi hình dung ra s bàng hoàng đau đ n và nh ng dòng n c m t tuôn

Vết Thoát

Tác Giả: Phạm Kim & Đặng Phúc Hoà
Thứ Năm, 10 Tháng 5 Năm 2012 16:04

trào tháng xót tät cùng câa ngäi mä khi biät tin ngäi con trai nhä bé câa mình đã bä mät tích trên đäng vät biên .

Chuyän vät biên đäu tiên đã thät bäi. Trä vä läi Sài Gòn, näi mà bän Viät Cäng đã đäi thành tên cho mät kät täi đä câa đät näc đã đi theo chä nghĩa vong bän và o täng, đä cùng băng đäng đäa dân täc Viät Nam vô vòng máu läa chiän tranh hän 30 năm, täo ra sä thù hän và sä län bäi vä mäi mät trong đäi säng câa xã häi näc ta cho đän ngày hôm nay, chúng tôi bät tay ngay vào viäc chuän bä läi mäi thä cän dùng cho chuyän đi mäi.

Träc khi tôi và các bän lên đäng vät biên län thä 2, chúng tôi đã häp mät và ăn mät bäa cäm chia tay täi nhà tôi, các bän tôi đã kä chuyän buän vui cho mä tôi nghe vä chuyän vät biên väa qua . Chúng tôi cũng đã nói đä an äi mä tôi räng näu ai đi vät biên thì có 3 con đäng phäi chäp nhän : mät là Má nuôi (do bä bät vào tù Viät Cäng nên má phäi đi thăm nuôi), hai là nuôi cá (do chät ngoài biän hay vì bät cä lý do gì nhä chìm tàu, häi täc giät, bänh đäch hoäc đäi mà chät), và ba là nuôi Má (đä đäc tä nän thì sau khi đi làm sä có tiän đä gäi vä nuôi Má và cä gia đänh). Cä 3 träng häp trên thì nuôi má là hänh phúc nhät mà ai cũng mong muän đäc nhä thä.

Chuyän ghe vät biên län thä 2 lên đäng vào khoäng sau Tät Kä Mùi năm 1979 mät tuän lä, chiäc ghe câa chúng tôi đã chäy thoát ra vùng biän câa Viät Nam, ra đän häi phän quäc tä thì bä hä chân vät quät näc, may män là trên ghe đã có sän mät cái đä thay, tuy nhiên viäc säa chäa cũng kéo dài chäng 2 ngày mäi hoàn chänh đäc máy móc. Sau đó chúng tôi tiäp täc cuäc hành trình câa ngày thä 4 trên biän, mäi ngäi i đäu có đäu hiäu mät mäi, häc häc thäy rõ vì không đäc ngä, mät sä ngäi i đã bä bänh cäm cúm, say sóng và tiêu chäy, thäc phäm và näc uäng bät đäu cän đän . Chúng tôi đã läc vào vùng biän không có täu hàng häi län đä ngang qua. Chúng tôi đang bàn tính phäi đäi häng đä, thay vì sang Thái Lan thì nên chuyän häng sang Nam Đäng, mäc dù xa hän nhäng sä an toàn hän.

Chäa käp đäi häng đä thì chiäc ghe câa chúng tôi đã bä häi täc Thái Lan gäm khoäng hän 10 chiäc täu đánh cá län nhä đän bäa vây đä trän lät và cäp phá dä man. Trän cäp đäu tiên bä bän häi täc tän công là län thiät häi näng nä nhät vä tài sän và nhân mäng. Hai chiäc ghe län câa häi täc ép sát hai bên hông chiäc ghe nhä câa chúng tôi, mäc đäu đã rät mät mäi sau 4 ngày vät biän, nhäng chúng tôi cũng cä läy hät häi tàn đä cùng nhau dùng các cây chäo đäy 2 chiäc ghe häi täc ra xa chiäc ghe câa chúng tôi. Tình träng đó không kéo dài hän vài phút, bän häi täc có súng träng loäi Cäc-bin đã bän vài ba phát chä thiên häm doä, đäng thäi trên tay nhäng tên khác còn cäm các loäi dao mã täu và dao phay. Tiäp theo đó, khoäng 4 tên đã nhäy qua ghe nhä câa chúng tôi, không nói câu nào tên trong bän đã chém ngay vào tay và chân câa 2 thanh niên còn täng đäi khoä trên ghe đä đän mät mäi ngäi i chúng tôi không nên chäng cä

Vết Thoát

Tác Giả: Phạm Kim & Đặng Phúc Hoà
Thứ Năm, 10 Tháng 5 Năm 2012 16:04

Liệu bọn chúng, vết thối ng c a 2 anh này b khá sâu nên c hai đ u ph i ch u ô m v t th ng ng i t i ch , sau đó b n h i t c b t đ u l c soát kh p n i trên ghe, các túi đ ng qu n áo, các gi đ ng th c ph m và thu c men còn l i ít i , k c qu n áo trên ng i chúng tôi đang m c đ tìm các quý kim, nh n vàng, dây chuy n, đ ng h ...

Cho đ n lúc đó, trên chi c ghe c a chúng tôi có kho ng 20 ng i, g m b y tr em đ i 15 tu i, và 9 Nam, tuy nhiên đa s tr con và ph n đã b b nh, 2 ng i Nam b b nh s t đang n m trên sàn ghe, ch còn kho ng 8 ng i là t ng đ i kho đ có th giúp đ cho các b nh nhân trên ghe. Trong s 2 ng i N còn t ng đ i kho m nh là m t ch đã ngoài 30 tu i nh ng trông già và m y u, m t cô gái ch ng ngoài 20 tu i, là em ru t anh b n cùng ghe v i chúng tôi. Sau khi l c soát và c p đi h t đ ng h và nh n đeo tay ít i c a nh ng ng i trên ghe thì m t tên trong b n thình lình l y tay c a cô gái lôi kéo đi qua ghe c a b n chúng, anh b n c a tôi m c dù đang b b n h i t c c m dao kh ng ch , nh ng anh v n can đ m nhào ra c u em gái và mi ng luôn la l n lên nhi u l n, trong gi ng nói c a anh có pha l n n i s h i: “ No, please don’t. No, no, please don’t” ...

D ng nh b n h i t c ch ng đ ý l i kêu gào c a anh, m t tên trong b n đã x dao chém vào l ng anh m t nhát m nh khi n anh ngã qu trên sàn ghe, sau đó tên này lôi cô gái lên b thành ghe c a chi c ghe đ kéo v ghe b n chúng, tuy nhiên v i s c l c tuy t v ng còn l i, cô gái đã v y vùng mãnh li t đ thoát kh i bàn tay đ c ác c a tên này và b r i xu ng bi n cùng tên h i t c đang n m ch t tay cô. T c gi n vì b té xu ng bi n, tên h i t c đã đ m m nh vào đ u và vai cô gái khi n cô chìm đ n vào lòng bi n, sau đó tên này ung dung b i tr l i ghe c a b n chúng. Khi cô gái r i xu ng bi n, b n h i t c đã v i gom m i th c p đ c và nh y tr l i ghe c a b n chúng.

Ngay khi chúng r i chi c ghe c a chúng tôi, l p t c 3 ng i thanh niên c a ghe chúng tôi đã nh y xu ng bi n ngay vào n i tên h i t c v a đ m cô gái đ có th c u cô tr lên . Nh ng không may, sau h n 10 phút c g ng l n h p tìm ki m, c 3 ng i đ u không th y cô gái đâu c , có l do b tên h i t c đánh m nh vào đ u, cô gái b t t nh nên đã chìm sâu vào lòng đ i d ng. Trong lúc đó, m i ng i trên ghe đã dùng vài cái áo cũ n m r i rác trên ghe do b n h i t c l c soát làm văng tung toé đ dùng làm băng c u th ng bu c l i các v t th ng cho 3 thanh niên v a b b n h i t c chém, m i ng i đ u th ng xót cho anh thanh niên n m b t t nh trên ghe mà không bi t em gái mình b m t tích.

Trong nh ng giây phút h n lo n đó, t t c chúng tôi đ u b kh ng ch b ng dao và mã t u, cho nên vi c ch ng c không hi u qu s b thi t h i nhi u h n n a. Chúng tôi có c m giác h t s c c m gi n và h th n cho s b t l c c a chính mình khi th y c nh t ng đau lòng x y ra cho nh ng ng i xung quanh, đ c bi t là tr ng h p c a cô gái và anh trai c a cô đang b th ng

Vết Thoát

Tác Giả: Phạm Kim & Đặng Phúc Hoà
Thứ Năm, 10 Tháng 5 Năm 2012 16:04

nằm trên sàn ghe . Sau trận cướp phá đầu tiên, trong vòng 5 giờ đồng hồ tiếp theo sau cửa buồm chiểu hôm đó, chiếc ghe của chúng tôi phải gánh chịu thêm ít nhất 3 đợt tấn công khác nhau từ nhóm hải tặc này thì lại đến nhóm khác đến cướp bóc và trộm cướp. Các lần sau này, khi bọn hải tặc đến cướp thì họ như không còn gặp kháng cự nào của chúng tôi nữa vì mọi người đã mệt mỏi và không còn vật quý giá gì để cướp nữa, bọn hải tặc đã vét sạch hết mọi thứ có giá trị trên ghe, thậm chí đến đôi giày của em bé 8 tuổi cũng bị bọn chúng lột khui đôi chân bé như của em để cướp lấy, số việc rất đau lòng như vậy là số thiệt hại tự nhiên đã xảy ra trên đồng thuyền biển của chúng tôi.

Sau các đợt bị bọn hải tặc cướp, mọi người trên ghe chỉ còn dính duy nhất một bộ quần áo trên người mà thôi, có anh chỉ còn quần xà lỏn che thân. Ngày thứ 5 trên biển vì thời tiết phàm đã hết, nước uống và dầu cạn dần. Trong 3 ngày còn lại, thuyền cứ trôi vào một hoang đảo mà sau này chúng tôi biết là của Nam Dương, ghe chúng tôi đã gặp một vài tàu lớn đi ngang, nhưng họ đã quay mũi tàu bỏ đi xa, không biết chúng tôi lên tàu, chỉ có một chiếc tàu do thủy thủ nhồi nhét, bọn nhồi nhét thậm chí chúng tôi nên đã quăng xuống ghe một ít thức phẩm và nước uống, vừa cho xong là họ rời máy đi ngay bọn hải tặc chiếc ghe như của chúng tôi lên dênh trên vùng biển vắng. Khi chúng tôi lên được một đảo hoang, chúng tôi đã chôn cất anh trai của cô gái mất tích trên biển vì vết thương làm mất máu nên anh đã chết 2 ngày sau đó, chúng tôi không nhìn thấy anh xuống lòng biển cả mà cứ đi vào đất liền để có thể chôn cất anh. Đi được một may là lúc anh vừa mất, chúng tôi thấy hy vọng gặp một bóng dáng của vài hoang đảo.

Khi vào được đảo hoang thì số thức phẩm ít ỏi còn lại được bọn lên men chua nên không ai ăn được nữa, chúng tôi phải leo hái các trái dưa hấu trên đảo để ăn cho đỡ đói hết hơn 1 ngày. Sau đó như có tin của Cao Kỳ Liên Hiệp Quốc đi ngang đã vào đón chúng tôi về đảo Galang I cách đó khoảng một chục cây số.

Đa số người đi trên ghe của chúng tôi đều là lính trẻ nam không quá 6 tháng, vì mọi người đều là gia đình thuộc quân lực Việt Nam Cộng Hòa hay đã có thân nhân ở các nước Hoa Kỳ, Canada, Pháp, Anh, Úc ... nên đều được đi đến nơi an toàn. Nhưng ngày chúng tôi sống trong trại tù nam của đảo Galang I đi qua thật nhanh và thú vị vào buổi đêm ngủ, chúng tôi đều gặp ác mộng về chuyện đi vắng rồi và chỉ đến sáng hôm sau mọi người đem ra kể lại cho nhau nghe những giấc mơ hãi hùng và kinh dị, ai nói cũng đều thú vị cho những người không may mắn trên đồng thuyền vắng, vắng biển vắng qua. Một tháng đúng, sau khi ghe chúng tôi cập vào hoang đảo, nhóm chúng tôi đã hợp một đội làm lương thực cho 3 người đã chết trong 2 lần vượt biển gặp một em bé 11 tuổi, cô gái và anh trai của cô. Chúng tôi đã đồng ý cứu nguy cho những người không may mắn đến đến đến bọn họ, đã chết trên sông trên biển, hoang đảo hay đất liền đều được siêu thoát về cõi vĩnh hằng. Chúng tôi cũng sống nguy hiểm cố gắng sống sót đáng nói xin người để góp phần vào xây dựng công đồng người mình sinh sống, và lúc nào cũng quy tâm và niệm Phật không một phút để góp phần vào việc đấu tranh xóa bỏ chế độ tài sản tư bản và thối nát về đồng thuyền cho đất nước Việt Nam của

Vết Thoát

Tác Giả: Phạm Kim & Đặng Phúc Hoà
Thứ Năm, 10 Tháng 5 Năm 2012 16:04

chúng ta trong táng lai không xa.